

ת"פ 26879/03/14 - מדינת ישראל נגד טאלב אבו מדיגם

בית משפט השלום בבאר שבע

24 יולי 2014

ת"פ 26879-03-14 מדינת ישראל נ' אבו מדיגם(עציר)

בפני כב' השופט דניאל בן טולילה

המאשימה
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד לוי

נגד
הנאשם
טאלב אבו מדיגם (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד שאול דיוויס

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירה של תיווך בסם מסוכן.

על פי המתואר בכתב אישום המתוקן ביום 27.2.14 התקשר סוכן משטרת לנאשם ושאל אותו אם יש לו "מסמרים". הלה ענה בחיוב תוך שהוא מכווין אותו למיקומו המדויק. לאחר שנפגשו השניים, מסר הסוכן לנאשם כי הוא מעוניין באצבע חשיש. הנאשם עלה על רכבו של הסוכן והכווינו לשכונה 2, ברהט. לאחר מכן, הסוכן עצר את רכבו בשכונה 2 ברהט וממנה יצא אחר אשר מסר לנאשם סם מסוג חשיש במשקל של 1.5328 גר' אותו נתן לסוכן בתמורה ל-100 ₪. בהסדר הטיעון בו הודה הנאשם לא הייתה הסכמה עונשית ולפיכך טענו הצדדים לעונש באופן חופשי ופתוח.

טיעוני הצדדים:

ב"כ המאשימה הפנתה בטיעוניה בכתב לעונש לחומרת המעשים בהם הודה הנאשם ובפרט לכך שנסיבות ביצוע העבירה מלמדות על כך שעולם הסמים אינו זר לנאשם. בהתאם לתיקון 113, ציינה את הערכים המוגנים אשר נפגעו ממעשיו של הנאשם בכללם, הגנה על שלום הציבור במובן הרחב וכן הגנה על גופם של צרכני הסמים אשר רוכשים את הסמים ממפצי הסמים כדוגמת הנאשם. אשר למתחם העונש ההולם - עתרה למתחם ענישה הנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל. במתחם העונש ההולם ציינה כי יש לקחת בחשבון את שיקולי הגמול וההרתעה. בנסיבות אלו, עתרה להטיל עונש מאסר בפועל בן 12 חודשים, מאסר מותנה וכן קנס בגובה של 5,000 ₪.

מנגד, ב"כ הנאשם הפנה להודאתו של הנאשם אשר יש בה כדי לחסוך בזמן שיפוטי יקר. כמו כן, הדגיש כי לאחר תיקון כתב האישום אין כל אינדיקציה לכך שהנאשם מעורה בעולם הסמים, ובעניין זה אף הפנה לגיליון הרשעותיו אשר אינו מונה עבירות מתחום הסמים. זאת ועוד, ציין כי יש לקחת בחשבון לקולא כי עסקינן בסם מסוג חשיש אשר אינו נמנה עם הסמים הקטלניים המובלים להתמכרויות קשות. אשר לעושה- ציין כי עסקינן בנאשם צעיר, יליד 1991, אשר לו 3 ילדים, קטינים. עוד ציין כי הן משפחתו הגרעינית והן משפחת מוצאו של הנאשם, המונה 24 ילדים ו-3 נשים - נמצאת במצב כלכלי קשה.

דין והכרעה

הערך החברתי המוגן העומד בבסיס עבירות הסמים הינו בראש ובראשונה בריאות הציבור. בתי המשפט חזרו רבות על הצורך במיגור עבירות אלו וזאת בכל שלבי מערך הפצת הסם, החל בשימוש עצמי וכלה בעבירות הסחר החמורות. עבירות אלו לרוב מלוות ואף יוצרות עבירות נוספות וזאת בשל הצורך העז והבלתי נשלט, למצער, להשיג את אותה מנת סם. אפנה לדבריו של כב' השופט א' שהם בע"פ 3117/12 **ארביב נ' מדינת ישראל** (6.9.12) לעניין הנזקים שנגרמים בעקבות עבירות הסמים:

"בית משפט זה עמד, לא אחת, על חומרתן היתירה של עבירות הסמים, ועל ההשלכות הקשות שיש לשימוש בסם על גופו ועל נפשו של המשתמש"

על החומרה בענישה שיש לנקוט כלפי המעורבים בשרשרת הפצת הסם ראה ע"פ 211/09 **שמעון אזולאי נ' מדינת ישראל** (22.6.2010):

"... הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכל, לשרת את מטרת הגמול לעבריין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד. מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרת הגמול והרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים."

ב"כ הנאשם הרחיב דיבורו על כך שעסקינן בסם מסוג חשיש אשר הנו "קל" יותר מהסמים הקשים והקטלניים אשר בהם ההתמכרויות קשות יותר. בעניין זה אין לי אלא להפנות לדברי כב' השופט חשין בבש"פ 442/96 **מדינת ישראל נ' יריב טולדנו** (לא פורסם):

"סם מסוכן הוא סם מסוכן גם אם אינו מן הסמים ה"קשים". נזכיר לעצמנו, שמא יישכח הדבר מאיתנו, כי המשיב עסק בסחר בסם מסוכן, דהיינו, בעבור בצע-כסף נכון היה לסכן את בריאותם ואת נפשם של אחרים..."

על "המדרון החלקלק" שבשימוש בסמים ראו ע"פ 170/07 ליאור מטיס נ' מ"י (19/11/2007):

"לרוע המזל, סמים קלים מהווים לעיתים קרובות את יריית הפתיחה להתמכרות לסמים קשים יותר שלא לדבר על כך שגם בשימוש בהם עצמם טמונה סכנה"

וכן ע"פ 407/97 אמויאל נ' מדינת ישראל, תק-על 97(2), 375:

"המאבק בהפצת הסמים כולל גם הפצתם של סמים קלים יחסית, דוגמת הקנבוס; ולמיותר יהיה לחזור ולהזכיר את המעבר הקל - והטבעי - מצריכתם של סמים קלים לכבדים יותר."

עוד ראה בעניין זה רע"פ 7996/12 אליהו יוסף נ' מדינת ישראל (23.1.13). שם נקבע כי השיקול ההרתעתי שריר ותקף אף בכמויות שאינן גבוהות:

"...לא אחת עמד בית משפט זה על הצורך במדיניות ענישה מחמירה בעבירות מסוג זה, כחלק מהמלחמה בנגע הסמים ובהשפעתו השלילית על החברה (ראו ע"פ 3578/12 עזמה נ' מדינת ישראל (17.1.2013)). אף אם כמויות הסמים נושא העבירות "קטנות" - כטענת המבקש - אין בכך כדי להפחית מחומרתן של עבירות אלה ומהצורך למגר אותן באמצעות הטלת עונש בעל היבט הרתעתי."

(ההדגשות אינן במקור - ד.ב.ט.)

אשר למדיניות הענישה הנהוגה בעבירה בכגון דא, הרי שזו נעה בין מספר בודד של חודשי מאסר במקרים של תיווך בכמויות קטנות וכלה ב- 24 חודשים ואף יותר כאשר מדובר בתיווך בכמויות גדולות ובמספר עסקאות:

במסגרת רע"פ 2614/12 ניסים ליזמי נ' מדינת ישראל (3.4.12) - נדחתה בקשת רשות ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי אשר קיבל את ערעורו של הנאשם והפחית את עונשו מ-8 חודשי מאסר בפועל ל-6 חודשים בגין עבירה של תיווך בסם מסוכן מסוג חשיש בכמות גדולה ובתמורה ל-6,500 ₪ ;

במסגרת עפ"ג (ב"ש) 263-02-11 וידל בראנס נ' מדינת ישראל (23.3.11) - התקבל ערעור על חומרת העונש לפיו הופחת עונשו של הנאשם מ-40 חודשי מאסר ל-24 חודשים וזאת בגין 4 עבירות של תיווך בסם מסוכן ;

במסגרת ת"פ 12021-01-12 מדינת ישראל נ' מרק רבייב (30.1.13) - מותב זה אימץ את הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים וגזר על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל בגין עבירת תיווך בסם מסוג חשיש בתמורה לסך של 200 ₪ ;

במסגרת ת"פ 10970-03-11 מדינת ישראל נ' חיים אביטבול (20.12.11) - הוטל על הנאשם מאסר בן 5 חודשים אשר ירוצה בעבודות שירות בגין עבירת תיווך בסם מסוכן מסוג חשיש, בתמורה ל-2000 ₪ ;

במסגרת ת"פ 6785-01-11 מדינת ישראל נ' כמוס אלמוג סברו (16.2.11) - נידון הנאשם ל-7 חודשי מאסר בפועל בגין עבירת תיווך בסם מסוכן מסוג חשיש, בתמורה ל-200 ₪ אותם מסר לבעל הסם ;

במסגרת ת"פ 19126-11-09 **מדינת ישראל נ' אליהו זוארץ** (6.7.10) - הוטלו על הנאשם 4 חודשי מאסר בגין עבירה של תיווך בסם מסוכן מסוג חשיש ;

במסגרת ת"פ 1406-09 **מדינת ישראל נ' דוד איסקייב** (13.12.09)- הנאשם נידון ל-6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות בגין עבירת תיווך בסם מסוכן מסוג חשיש במשקל 7 גר', בתמורה ל-100 ₪. יצוין כי במועד מתן גזר הדין היה הנאשם בן 26, ללא עבר פלילי ;

במסגרת ת"פ 4595/07 **מדינת ישראל נ' ימטה מבטו ואח'** (23.4.09)- נאשם 1 נידון ל-8 חודשי מאסר בפועל בגין עבירת תיווך בסם מסוכן.

מידת הפגיעה בערכים המוגנים המפורטים לעיל הינה ברף הבינוני. מחד אין מחלוקת כי מדובר בעבירת תיווך בה הנאשם לא מקבל כסף לרשותו, כאשר כמות הסם קטנה וכאשר סכום הכסף שהתקבל עבודה נמוך אף הוא. מאידך, יתרת הנתונים מלמדים כי הנאשם הנו מי שמצוי היטב בעולם הסמים וכי מעורבותו בעולם זה גדולה מזו שנתגלתה בעובדות כתב האישום המתוקן.

כאמור, הסוכן המשטרתי שבינו לבין הנאשם אין כל היכרות מתקשר למכשיר הסלולרי של הנאשם בשעה 20:20 ושואל אותו בדבר "מסמרים". הלה עונה בחיוב ומכוונו למיקומו המדויק. כעבור כשעתיים וחצי השניים נפגשים והנאשם עולה על רכבו של הסוכן ומובילו לשכונה 2 ברהט. שם יוצא האחר ומוסר לנאשם את מנת הסם אשר מועברת על ידו לסוכן בתמורה ל-100 ₪.

יש לתן הדעת לכך שמספר הנייד של הנאשם משמש כתובת לאספקת סם לכל דורש גם ללא כל היכרות מוקדמת. השניים מדברים במילות "קוד" על מנת לטשטש ולהקשות על גילוי העסקה. הנאשם מצליח לתווך בעסקת הסם תוך פרק זמן קצר ביותר וזאת בשים לב כי העסקה יצאה לפועל כעבור שעתיים וחצי מהשיחה הטלפונית.

אשר לחלקו היחסי של הנאשם בעסקה - מכלול הנתונים מצביע כי לנאשם חלק הארי שבעסקה הואיל וזה נוכח בכל השלבים הנוגעים אליה, החל ביצירת הקשר, נמשך בסגירת פרטי העסקה וכלה במסירת מנת הסם לידי הסוכן. לא נטען כי הנאשם הנו נרקומן ומכאן בבסיס מעשיו עומד הרצון להשגת רווח כספי על חשבון ביטחונו של הציבור.

ב"כ הנאשם הפנה לכך שהסם בו תיווך הנאשם הוא מסוג חשיש, אשר אינו כדין הסמים הקטלניים כגון: הרואין או קוקאין. אכן, הענישה הנוהגת מבצעת את אותה הבחנה בין סוגי הסמים וכך גם יעשה בעניינו של הנאשם שבפני. ודוק, אין פירוש הדבר שיש להקל ראש בחומרת מעשי הנאשם אפילו מדובר בסם מסוג חשיש. ר' בהקשר לכך את האמור בע"פ (חי') 7319-08-12 **סבח נ' מדינת ישראל** (25.10.12): **"לא נעלם מעיני כי הסם בו סחר המערער הוא סם מסוג חשיש וכי מדובר בכמויות קטנות של הסם. ואולם, גם חשיש הוא סם מסוכן שהשפעתו על החברה, ובעיקר על הצעירים שבה, קשה"**.

לאור האמור לעיל, ובשים לב לערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו, למדיניות הענישה הנהוגה בעבירות אלו וכן בשים

לב לנסיבות ביצוע העבירה, הנני קובע כי מתחם העונש ההולם בגין העבירה אשר ביצע הנאשם נע בין 4 ל- 12 חודשים מאסר בפועל.

בקביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם יש לקחת בחשבון לקולא את הודאת הנאשם אשר חסכה בזמן שיפוטי יקר. עוד יש ליתן הדעת לגילו הצעיר של הנאשם (יליד 1991) וכן את העובדה כי לנאשם 3 בנות כאשר הקטנה מתוכן נולדה במהלך מעצרו בתיק דנן. במצב דברים זה ניתן לשער כי העונש שיוטל בתיק זה יפגע ממשית במשפחתו הגרעינית של הנאשם.

מאידך, יש ליתן הדעת לעברו הפלילי של הנאשם המונה 2 הרשעות. עיון מדוקדק בגליון הרשעותיו מעלה כי הרשעתו האחרונה מיום 11.10.12 טומנת בחובה 7 תיקי חקירה במגוון עבירות רכוש אשר בגינן נדון הנאשם ל-11 חודשי מאסר בפועל - ומכאן שאין לומר כי עברו של הנאשם דל. לצד האמור, הרשעותיו אינן מתחום הסמים ולפיכך לא אתן את מלוא המשקל לעברו הפלילי כאמור. כמו כן, יש ליתן הדעת לשיקולי הרתעת היחיד והרתעת הרבים בשים לב לנפיצות עבירות הסמים.

בתיק זה לא הוגש תסקיר מאת שירות המבחן כך שנסיבות חייו של הנאשם ובניהן מידת השימוש של הנאשם בחומרים משני תודעה אם לאו, נותר לוט בערפל. אם כן, במצב דברים זה אין לדבר על הליך שיקומי אשר בעטיו ניתן לחרוג מטה ממתחם הענישה.

רכיב קנס ופיצוי

ענישה בעבירות סמים מחייבת על דרך הכלל עיצומים כלכליים קשים שכן הרווח הכספי הקל הגלום בעבירות אלו, הוא זה המהווה את הכוח המניע לביצוען. בעניננו, בשים לב לכך שהנאשם לא קיבל לרשותו את הכסף, בשים לב לגילו הצעיר, מצבם הכלכלי של משפחתו, הקנס יהיה מתון ובמשורה.

סוף דבר

לאור המפורט לעיל, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים :

א. 5 חודשים מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו 11.03.2014.

ב. 5 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור על עבירות סמים מסוג עוון.

ג. 10 חודשי מאסר על תנאי מיום שחרורו לתקופה של 3 שנים שלא יעבור על עבירות סמים מסוג פשע.

עמוד 5

ד. 1500 ₪ קנס שישולם ב - 5 תשלומים שווים ורצופים החל מיום

1.1.15

ניתן צו כללי למוצגים לפי שיקול דעת היחידה החוקרת.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום כ"ו תמוז תשע"ד, 24/07/2014 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט

קלדנית: מרקוס אורלי

ניתנה והודעה היום כ"ו תמוז תשע"ד, 24/07/2014 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט